

Михальчук К.

Керівник: Мишко О. А. к.е.н., доцент

Луцький національний технічний університет

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

В ринкових умовах господарювання ефективні результати виробничо-господарської діяльності підприємств залежать, насамперед, від забезпеченості виробничого процесу необхідними активами та від ефективного їх використання.

Оборотні активи відіграють забезпечують безперервність відтворювального процесу на підприємстві, а також зумовлюють стійке фінансове становище та визначають рівень конкурентоспроможності сучасного підприємства із формуванням для нього економічних переваг. У сучасній економічній теорії є досить багато різних підходів до визначення економічної сутності оборотних активів. На думку І.О. Бланка [1, с.103] «оборотні активи – сукупність майнових цінностей підприємства, які обслуговують його поточну виробничо-комерційну діяльність і повністю споживаються протягом одного операційного циклу». А.І. Баранов зазначає, що «оборотні активи підприємства – сукупність матеріальних і фінансових активів, які постійно здійснюють безперервний кругообіг форм вартості з метою забезпечення постійного відновлення процесу виробництва, одержання прибутку, підтримки нормальної ліквідності підприємства і повинні повністю використовуватися протягом одного календарного року або операційного циклу» [2]. О. С. Кравченко, Г. М. Іванова вважають, що «оборотні активи – це «сукупність таких матеріальних та грошових цінностей, котрі обслуговують його поточну фінансово-господарську діяльність, внаслідок високого рівня ліквідності забезпечують платоспроможність підприємства знаходяться у постійному кругообігу й в повному обсязі переносять свою вартість на виготовлену продукцію» [3, с. 30]. Н. Ю. Соломіна зазначає, що «оборотні активи – це грошові кошти та їх еквіваленти, що не обмежені у використанні, а також інші активи, призначені для реалізації чи споживання протягом операційного циклу чи протягом дванадцяти місяців з дати балансу» [4, с. 84].

Можна підсумувати, що є кілька підходів до визначення категорії «оборотні активи підприємства»: 1) оборотні активи як грошові кошти, авансовані для створення активів в сфері виробництва та в сфері обігу; 2) оборотні активи як мобільні активи, які використовуються на підприємстві певного операційного циклу.

Розглянуті існуючі підходи та їх узагальнення дозволяють нам трактувати оборотні активи підприємства як частину активів, яка представлена наявною сукупністю певних товарно-матеріальних цінностей, які повністю споживаються в одному операційному циклі, змінюючи свою речову форму з подальшим відновленням, та сприяють забезпеченню безперервності здійснення виробничо-господарської діяльності підприємства.

Оборотним активам як економічній категорії притаманні такі властивості, як: високий рівень ліквідності та мобільності; формуються на стадії створення підприємства; формуються з власних і позикових джерел; мають високий ступінь структурної трансформації в операційному процесі; характеризуються тісним зв'язку між їх обсягом, швидкістю обороту та формуванням результатів діяльності підприємства; відображають не лише процес створення, розподілу, але і ефективного використання та відтворення наявних ресурсів в процесі діяльності підприємства; формуються під впливом фактора часу та потребують якісної оптимізації управлінських рішень [5].

Отже, з метою досягнення найкращих результатів виробничо-господарської діяльності підприємства важливим є здійснення постійного моніторингу щодо наявності оборотних активів на підприємстві та аналізу динаміки їх ефективного використання.

1. Бланк І. А. Фінансовий менеджмент. 2-е вид., перероб. і доп. Київ: Ніка-Центр, 2007. 528 с.
2. Баранов А. І. Методичні засади формування політики управління оборотними активами підприємств будівельної галузі. *Ефективна економіка*. 2015. № 1. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4167>
3. Кравченко О. С., Іванова Г.М. Оборотні активи: сутність, особливості формування та місце в фінансово-економічному механізмі управління підприємством. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2011. №5. Т. 2. С. 29–32.
4. Соломіна Н. Ю. Розкриття сутності оборотного капіталу підприємства як комплексної фінансово-економічної категорії. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2011. № 36. С. 81–85.
5. Степанюк О. С. Економічні процеси оборотності активів та її показники. *Академічний огляд*. 2020. № 2. С. 39–46. URL: <http://acadrev.duan.edu.ua/images/PDF/2020/2/5.pdf>

Сосян М. М., Силко К. В.

Науковий керівник: Лозова О. В., к.е.н., доцент

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», м. Полтава

КАДРОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Підприємство, як єдина соціально-економічна система, де кожен елемент управління взаємопов'язаний та взаємодоповнює. Важливу роль в управлінні персоналом діяльності підприємства грає кадрова політика. Невід'ємною частиною всього є кадрова політика управлінської діяльності і виробнича (операційна) політика організації. Вона спрямована на створення згуртованої, відповідальної, високорозвиненої та високопродуктивної робочої сили. Кадрова політика – це управлінські правила та процедури, які спрямовані на створенні сприятливих умов праці працівників, забезпечують можливості кар'єрного зростання, навчання та підвищення кваліфікації, а особливо необхідний ступінь впевненості в роботі підприємства та кадрів у майбутньому. Виходячи з сутності кадрової політики головне її завдання полягає в забезпеченні інтересів всіх категорій працівників, формування ефективного соціального захисту та повсякденна кадрова робота, враховуючи всі групи трудового колективу.

Відповідно кадрова політика підприємства має розгалужені цілі: 1) досягнення цілей, які визначені в процесі управління персоналом; 2) застосування ефективних методів управління, які забезпечують результативність процесу управління в умовах ринкових змін; 3) досягнення кінцевого результату господарської діяльності підприємства за допомогою спеціально підібраного високо-кваліфікованого персоналу; 4) передбачення умов можливого впливу учасників операційної діяльності підприємства на конкретні результативні показники; 5) ефективний розподіл повноважень в умовах загального управління діяльністю підприємства; 6) ефективна організація навчання персоналу (проведення тренінгів); 7) створення сприятливого психологічного клімату для працівників підприємства.

Кадрова політика, як невід'ємний елемент управлінської функції підприємства зазнає зовнішнього та внутрішнього впливу. До факторів зовнішнього середовища формування кадрової політики підприємства належать: тенденції соціально-економічного розвитку країни; національне трудове законодавство та нормативно-правове середовище; ситуація на ринку праці та перспективи його розвитку; інвестиційна політика країни щодо науково-технічних розробок та технологій [1].

В свою чергу, до факторів внутрішнього середовища формування кадрової політики